

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 03/01/2025.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 135

Trong bài học hôm qua, Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải quán sát xem chính mình là căn tánh gì**”. Chúng ta căn tánh thượng, căn tánh trung hay căn tánh hạ? Hiện tại, chúng ta không phải người căn tánh thượng, cũng không phải căn tánh hạ. Người căn tánh thượng là “*một nghe ngàn ngộ*”. Họ nghe lời khái thị thì liền ngộ. Người căn tánh hạ, tuy họ không hiểu nhưng họ biết nghe lời. Hòa Thượng Đệ Nhàn dạy học trò của mình là ông thợ vá nôi: “*Ông niệm Phật mệt thì đi nghỉ, nghỉ khoẻ thì niệm tiếp, đói thì đi ăn, ăn xong thì niệm Phật*”. Ông chân thật nghe lời và có thành tựu.

Chúng ta không phải người căn tánh thượng căn, cũng không phải người căn tánh hạ căn, căn tánh của chúng ta không cao cũng không thấp, chúng ta một nửa hiểu, một nửa không hiểu. Chúng ta giống như Hòa Thượng nói: “**Tự dĩ vi thị**”. Tự cho mình là đúng. Đa phần, mọi người làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát $\frac{2}{3}$ phần hoặc $\frac{1}{2}$ phần, thậm chí, có người ngạo mạn, họ chỉ làm theo $\frac{1}{4}$ phần, phần còn lại làm theo ý mình. Một học sinh cấp 1, được cô giáo dặn là: “*Con về xin Mẹ một tờ 20.000 đ*”, khi người mẹ đưa con 2 tờ 10.000đ thì người con nói là: “*Cô dặn là mang 1 tờ 20.000đ*”. Đây là đứa trẻ biết chân thật nghe lời.

Các lò đậu, vườn rau của chúng ta mọi người vẫn chưa thống nhất cách làm, mỗi người có suy nghĩ, hiểu biết khác nhau nên họ làm theo cách riêng. Đây là chúng ta có “*cái ta*”. Có những người trồng một loại rau không có năng suất, thất bại nhiều lần nhưng họ vẫn tiếp tục trồng, đây là do chúng ta nông cuông. Mọi người đã trồng các loại rau có năng suất, chúng ta muốn làm cái khác biệt, chúng ta trồng rau thất bại thì sẽ không có đủ rau tặng mọi người, đây là chúng ta vì “*cái ta*” của mình mà đã gây tổn hại cho người. Nếu mỗi niệm chúng ta đều nghĩ đến việc phục vụ chúng sanh thì chúng ta sẽ làm việc đạt đến kết quả tốt nhất. Nếu chúng ta làm theo một quy trình thì mọi người sẽ làm giống nhau.

Chữ “*y giáo phụng hành*” không dễ làm, chúng ta có thể chỉ làm y theo $\frac{1}{3}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{4}{5}$, thậm chí có người chỉ y theo $\frac{1}{9}$, đây là họ chỉ y theo trên hình thức, nội dung bên trong thì họ làm theo cách của họ. Phần nhiều chúng ta “*hữu khẩu vô tâm*”. Chúng ta chỉ làm ở trên miệng, làm trên hình thức nhưng trong tâm chúng ta thì không. Chúng sinh ngày nay, họ cũng nhìn thấu chúng ta làm bằng tâm gì. Nhiều người không hiểu vì sao họ nói nhiều nhưng người nghe không có cảm xúc đây là vì họ không nói bằng tâm chân thành.

Hòa Thượng nhắc, chúng ta phải hiểu rõ căn tánh của mình và chúng ta phải chọn phương thức sống, tu tập, đối nhân xử thế tiếp vật. Chúng ta không tự lựa chọn thì chúng ta sẽ phải nghe theo sự an bài của người khác. Nếu chúng ta tu hành mà tâm cảnh của chúng ta không tốt hơn thì phương thức tu hành của chúng ta chưa phù hợp. Chúng ta thường không có sự kiên định, dễ dàng bị người khác ảnh hưởng, Chúng ta làm sai mà chúng ta không thừa nhận thì sau này, việc này sẽ ảnh hưởng đến công phu tu tập của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải dùng lý trí, không cảm tình làm việc”**. Đa phần chúng ta cảm tình làm việc, thích nghe những lời tán tụng. Nhiều người thích nghe lời nịnh hót nên họ bỏ ra rất nhiều tài vật để làm những việc không mang lại lợi ích cho chúng sanh. Có người bỏ tiền ra để làm 2000 đĩa nhưng số đĩa này không sử dụng được, họ đã lãng phí lượng tài vật rất lớn. Có một nhóm thường phóng sinh với số lượng tôm cá rất lớn, nhưng khi có người mang tôm cá đến thì họ không kiểm tra số lượng đã đủ chưa mà trả tiền luôn. Đây là họ cảm tình dụng sự.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, con học Phật pháp từ năm 1994, con nghe sư phụ giảng Kinh nên con phát nguyện “y giáo phụng hành” và cùng các đồng học có duyên cùng nhau học tập, cùng nhau làm việc vì chúng sanh, vì Phật pháp bằng một phần sức lực. Khi con tiếp xúc ngày càng rộng thì con nghe thấy một số lời phi báng, thị phi do những người trong nội bộ nói. Đối với những việc này thì con phải nên làm như thế nào?”*.

Hòa Thượng nói: **“Chỉ cần bạn phát tâm vì Phật pháp, vì chúng sanh làm là được. Những lời hủy báng, lời ong tiếng ve là điều nhất định không thể tránh. Khi chúng ta gặp phải những việc này thì chúng ta phải phản tỉnh, kiểm điểm, chúng ta có những lỗi lầm này không, nếu có thì chúng ta mau mau sửa, nếu không có thì đây là người khác nhắc nhở chúng ta để chúng ta không phạm phải”**.

Cách sống Hòa Thượng dạy chúng ta là **“Chỉ nên có quyền sử dụng, không có quyền sở hữu”**. Cách sống này rất tự tại, an vui. Điều này giống như chúng ta vào ở trong một khách sạn sang trọng, chúng ta đến ở một thời gian sau đó chúng ta ra đi, người chủ sẽ phải chăm sóc khách sạn đó. Khi Hòa Thượng sắp vãng sanh, Ngài nói: **“Tôi đến trần gian như một lữ khách và ra đi cũng như một lữ khách”**. Khi Hòa Thượng vãng sanh, mọi người buồn nhưng tôi cảm thấy vui, tôi cảm thấy vui vì Hòa Thượng đã làm ra một biểu pháp trọn vẹn, không tỳ vết, cuộc đời của Ngài đã viên mãn, 1000 năm sau, tấm gương của Hòa Thượng cũng sẽ không phai mờ.

Người hỏi câu này mới bỏ ra một phần công sức nên họ mới bị mọi người khác nói lời thị phi, nếu chúng ta bỏ hết công sức thì chúng ta sẽ **“càn quét”** hết những lời thị phi, dèm pha. Trước đây, có người nói tôi mùa nhà, ô tô ở Hà Nội, tôi có bá đồ ở ngoài Hà Nội hay có người nói, tôi không thích tiền nhưng tôi thích danh. Khi tôi tổ chức xong chương trình nào thì tôi liền ra đi, không lưu luyến. Hòa Thượng từng dạy chúng ta:

“*Người ta thích thì chúng ta nhường*”. Nếu người khác đủ khả năng gánh việc của chúng ta thì chúng ta nhường cho họ làm. Cách đây 10 năm, rất nhiều người nói lời thị phi về tôi, nhưng gần đây, không còn ai nói những lời này nữa.

Hòa Thượng nói: “*Thích Ca Mâu Ni Phật là bậc Thánh trong các bậc Thánh mà vẫn bị người hủy báng, Khổng Lão Phu Tử là vạn thế sư biểu mà vẫn bị người hủy báng*”. Ngay đến Hòa Thượng Tịnh Không cũng bị mọi người hủy báng. Một lần, tôi đến một nhà hàng chay, có người chỉ vào ảnh của Hòa Thượng và nói: “*Vị này là người nói ngày tận thế là ngày 27/12/2000!*”. Có người cắt ghép đĩa Hòa Thượng giảng nên khiến họ hiểu sai ý của Hòa Thượng, đây là họ tùy tiện nói lời thị phi về Hòa Thượng.

Hòa Thượng nói: “*Các bậc Phật Bồ Tát, Thánh Hiền còn bị hủy báng, chúng ta thì tính vào đâu! Chúng ta làm ra một ít việc bị người ta hủy báng, chớ ngại, đó kỳ là lẽ thường tình, là việc đương nhiên. Chúng ta không nên để nó trong tâm vì nó sẽ làm chớ ngại tâm thanh tịnh, chớ ngại sự phát tâm của chúng ta*”.

Hòa Thượng nói: “*Năm xưa, khi tôi cùng học tập với Lão sư Lý ở Đài Trung, Lão sư đem tình hình xã hội nói cho tôi nghe và còn dặn bảo tôi, Lão sư Lý nói: “Con tương lai ra ngoài giảng Kinh nói pháp mà không được tốt thì người ta sẽ cười chê con, việc này cũng không hề vướng bận. Nếu như con giảng được hay thì con cũng sẽ không có đường để đi”. Tôi đã được Thầy dự báo đúng. Người sinh sự, hủy báng tôi có thể nói là rất nhiều, ngay hiện tại tôi vẫn bị, muốn tránh cũng không thể tránh được! Thậm chí, báo chí, tạp chí còn đăng những câu chuyện thị phi, khi mọi người xem xong thì cảm thấy rất bất bình, muốn viết bài văn để phản bác. Tôi nói, vạn nhất chúng ta không nên làm như vậy. Họ mắng thì để họ mắng, họ mắng mệt rồi thì sẽ không mắng nữa. Ta làm việc của ta, họ làm việc của họ. Việc của ta chính là hoằng pháp lợi sanh, hoằng dương Tịnh Độ, hoằng dương bản hội tập này. Mỗi người có việc riêng, mỗi người có nhân quả riêng, chúng ta không cần phải bận tâm!*”. Nếu Hòa Thượng giảng hay thì người khác sẽ đổ ky, sẽ ngáng đường Ngài.

Hòa Thượng nói: “*Ta làm việc của ta, mọi người làm việc của họ. Mỗi người có nhân quả riêng, chúng ta không cần phải bận tâm*”. Việc chúng ta làm phải đúng như lý, như pháp. Chúng ta làm theo lời người xưa dạy thì chắc chắn việc làm của chúng ta sẽ đúng như lý, như pháp. Chúng ta làm theo cách của mình thì nhất định sẽ có sự sai lầm. Trước đây, có người đến nói với tôi là họ thấy tôi làm những việc xen tạp, không chuyên tâm dịch Kinh, niệm Phật; Hiện tại, họ thấy tôi vẫn dịch Kinh, niệm Phật nên họ khẳng định lại là tôi đã làm đúng.

Ngày trước, có người phản đối việc mọi người gọi tôi là Thầy. Trên “*Kinh Hoa Nghiêm*” Phật nói: “*Học vi nhân sư, hành vi thế phạm*”. “*Thầy*” là người làm ra tấm gương để dẫn dắt người. Người Thầy đã phải trả giá bằng cả cuộc đời. Chúng ta kính trọng Hòa Thượng, Lão Hòa Thượng Hải Hiền vì các Ngài đã làm ra biểu pháp cho chúng ta.

Lão Hòa Thượng Hải Hiền sống đến 112 tuổi, Ngài có 92 năm niệm Phật và làm ra rất nhiều tài vật để cúng hiến cho xã hội. Sự kính trọng, tôn thờ của chúng ta đã thật tâm chưa? Chúng ta chỉ đang “*hư tình giả ý*”, chưa thật tâm, nếu chúng ta thật tâm thì chúng ta đã làm giống như các Ngài. Có người tặng tôi một bức tượng Hòa Thượng Hải Hiền, hằng ngày, tôi nhìn thấy Ngài nhưng tôi chưa làm được như Ngài, tôi vẫn “*thị phi nhân ngã*”, phải trái, tốt xấu vậy thì tôi chỉ kính trọng bên ngoài hay như Hòa Thượng nói là: “*Hữu khẩu vô tâm*”.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải chân thật phát tâm vì chúng sanh, không vì mình***”. Nếu chúng ta chân chân thật phát tâm vì chúng sanh thì chúng ta mạnh dạn làm. Việc chúng ta gặp thị phi, chướng ngại là việc rất bình thường! Hòa Thượng đã từng phải ở trong nhà cư sĩ Hàn Quán Trưởng 30 năm, Ngài không có đường để đi! Hòa Thượng nói: “***Cuộc đời của tôi đều được Lão sư đoán đúng***”. Tâm nhìn của các Thầy rất rõ ràng. Ngài Phương Đông Mỹ nói: “*Ngày nay, học trò có giống học trò không? Người làm Thầy có giống người Thầy không? Thầy không tận tâm với trò, trò không nghe lời Thầy! Thầy không ra Thầy, trò không ra trò!*”.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, Cha con bị bệnh mãn ngứa ngoài da rất nặng, có thể nói rằng, vạn phần thống khổ, may mà ông đã biết đến niệm Phật hai năm, tình tình cũng đã được khai mở, đầu óc rất tường tận, rõ ràng. Trước ngày ông vãng sanh một hôm, ông nói với mọi người là ông phải đi rồi! Khi ra đi, thoạt tướng của ông rất an lành. Con xin hỏi là như vậy ông có được vãng sanh hay không? Con bởi vì việc này mà trong lòng nặng trĩu, không ngừng nghĩ đến Cha của mình. Làm thế nào để con cắt được sự nghĩ ngợi này?*”.

Trước giờ vãng sanh một ngày mà người Cha nói: “*Cha phải đi rồi*”, lúc ra đi thì tỉnh táo, thoạt tướng rất tốt vậy thì nếu ông không vãng sanh thì ông cũng đã sinh về cõi lành.

Hòa Thượng nói: “***Thống khổ của ông là nghiệp chướng. Ông trải qua sự dày vò của nghiệp chướng thì trước khi đi, nghiệp chướng đã tiêu hết rồi. Đây là một hiện tượng tốt. Ông niệm Phật, chúng ta tin tưởng rằng, ông đã niệm Phật đến thành khối nên mới có thể biết trước được ngày ra đi. Chỉ cần ông đi một cách an lành như vậy không có khiếp sợ thì cho dù không vãng sanh cũng không đọa vào ác đạo. Nếu như có niệm sau cùng của ông là “A Di Đà Phật” thì ông nhất định vãng sanh. Đây là nguyện thứ 18 mà Phật trong “Kinh Vô Lượng Thọ” đã nói. Chúng ta muốn đoạn sự tình chấp, vướng bận này thì rất đơn giản, bạn hãy thành thật mà niệm Phật. Bạn đến được thế giới Tây Phương Cực lạc thì Cha con sẽ gặp nhau***”.

Trong một đoạn video ngắn, trước khi mất, Hòa Thượng nói: “***Nếu như các bạn nhớ đến tôi thì các bạn hãy niệm “A Di Đà Phật”, vì tôi cũng niệm, chúng ta cùng niệm thì tâm tâm tương thông***”. Tình chấp của chúng sanh rất nặng. “*Sinh ly tử biệt*” sẽ khiến chúng ta đau khổ đến cùng tận. Chúng ta sẽ đều phải trải qua bát khổ, Sinh – Lão –

Bệnh – Tử, ái biệt ly khổ, cầu bất đắc khổ, oán tắng hội khổ, ngũ âm xí thành khổ. Khi người thân chúng ta phải ra đi, khi đó, chắc chắn chúng ta tình chấp sẽ rất nặng. Khi đó, chúng ta sẽ đối mặt như thế nào? Chúng ta phải có sự chuẩn bị, đừng để tình chấp canh cánh trong lòng. Cha Mẹ của người này chết, họ lo lắng, canh cánh ở trong lòng. Đây là tình chấp của chúng sanh.

Mấy ngày gần đây, cháu tôi đã lên đây nhưng tôi chưa từng bông cháu, chúng ta không nên để nảy sinh tình chấp. Nếu chúng ta có tình chấp thì chúng ta sẽ rất khó rời đi. Trong “**Tứ Y Pháp**” nói: “**Y trí bất y thức**”. Chúng ta phải y trí, không y theo tình cảm. Chúng ta thường cảm tình làm việc. Chúng ta đừng tưởng chúng ta mạnh mẽ, chúng ta không mạnh mẽ một chút nào! Nhiều đời, nhiều kiếp chúng ta đã gặp Phật pháp nhưng chúng ta vẫn cảm tình dụng sự nên chúng ta không thể thoát khỏi thế giới Ta Bà. Người xưa nói: “*Nghiệp không sạch, tình không không thì không thể thoát ly Ta bà*”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!